

befalede dette meget indstændigt, men jeg, mine Herrer, anbefaler Dem meget indstændigt at forkaste dette Mindretalsforslag, og jeg skal nærmere udtale mig om de Grunde, hvorfor jeg maa anmode Thinget om ikke i dette Tilfælde at desavouere Finantsministeren. Jeg kan paa en vis Maade erkjende, at det ærede Medlem har Ret, ligesom at den Motivering, der er anført for Mindretallets Forslag i Betænkningen, kan være rigtig, naar det siges, at det var en Forudsætning, at de paagjældende Commissaireer ikke skulde have noget Honorar. I en vis Henseende kan man gjerne sige dette, thi det er sandt, at der fra et enkelt Medlem i Landstinget er fremkommet saadanne Ytringer, og at de paa en Maade bleve accepterede af den daværende Finantsminister; men jeg beder at erindre, at Spørgsmaalet om Vederslaget ikke kom frem for Formandens Bedkommende; det kom nærmest frem med Hensyn til de communale Medlemmer af Commissionen, men det er aabenbart, at disse have en ganske anden Stilling til dennes Arbejde end de øvrige Medlemmer og navnlig end Formanden. Det er imidlertid kun, fordi denne Discussion er foresalden i Landstinget, at jeg søger denne Bevilling; thi dersom det ikke havde været Tilfældet, vilde jeg have anseet mig ubetinget berettiget til at honorere, i det Mindste Formanden, for det Arbejde, han har udført. Det ærede Medlem har sagt, at Sagen havde endnu en anden Side, og han er derefter gaaet over til en Kritik over denne Mand's Færd, som jeg vilde ønske, han havde undladt at fremsøre. Det ærede Medlem seer ikke langt nok, naar han kun seer denne ene Side af Sagen; den har mange flere Sider end den, at der er fremkommet nogle Klager over denne Mand's Adfærd, og naar det ærede Medlem har gennemgaaet disse Klager, naar han har meent, at de burde have været indbragte, men ikke ere blevne det, da spørger jeg med den ærede sidste Taler, om noget Menneske kan tænke sig en Commission udføre et Hverv som dette, uden at det maa regne ned med Klager af Misforfølselse over, at Bedkommende ikke have faaet, hvad de havde gjort Regning paa. Jeg siger med Overbeviisningens hele Alvor — og Ingen har bedre end

jeg havt Leilighed til at lære denne Sag at kjende —, at disse Klager væsentligt skrive sig fra Misforstaaelser af Loven, fra Forestillinger om, at denne tilhød noget Andet, end den virkelig gjorde. Det ærede Medlem for Aarhus Amt's Iste Valgtreds (Winther) har imidlertid ikke Ret, naar han siger, at disse Klager ikke ere indbragte, thi de ere indbragte af mig ved Sagens første Behandling, idet jeg henviste til, at det er fuldstændig uberegtiget, naar man vil kaste hele Byrden af Misforfølselse over paa Formanden. Er han da det eneste Medlem af Commissionen? Vare de af Regjeringen valgte Medlemmer ikke satte til at arbejde med de af Communerne valgte Medlemmer, hvis Hverv det var at sørge for, at Beboernes Interesser stete Fyldest, og havde de ikke fremfor disse et særøget Hensyn at tage til, at heller ikke Statskassens Interesser bleve traadte for nær? Er det maaskee uden Betydning, at man har, uden at vide, hvorvidt Forbringerne vilde gaae, indskrænket Bevillingen til ikke at maatte gaae ud over 6 Millioner? I vor Tid, da det er saa let at finde Afgang til Pressen, og da man næsten ikke staaer til Ansvar for, hvad man indrykker i Aviserne, kan selvfølgelig en Mængde Ting komme frem, som dog ikke ere sande, fordi de staae paa Prent. Jeg har her i min Haand et Vidnesbyrd fra Maand, som selv have været Medlemmer af Commissionen, navnlig i Skanderborg Amt, og med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg, siden disse Anter ere blevne reiste, oplæse dette Vidnesbyrd, der er indført i Hofvens Avis; det er netop fremkommet i Anledning af det af mig stillede Forslag og den Kritik, der fremkom over det ved første Behandling. Det lyder saaledes:

„Ligeoverfor de høitærede Klager fra alle Sjællands Egne, der gik ud paa at bevirke en hurtig Tilendbringelse af Erstatningsagen, maatte det være en af Commissionens Opgaver at ende sit Hverv i kort Tid, og kun med hderst anstrængende Arbejde tidlig og silde, saaledes som det turde være bitterligt for Alle i de forskjellige Kredse, lykkes Saadant paa omtrent et halvt Aar, men desuagtet mødes der nu med den Vædbredelse,